



**Описки-самописки  
ПОЖУЄМО – ПОБАЧИМО.  
НЕ ЗНАЮЧИ ВХОДУ, НЕ ЛІЗЬ У  
ШКОДУ.  
ПЕПСІЛЕПСІЯ.**

**Світлана БЕЗРУЧКО.  
Черкаська обл.**

• НЕЗАБУТНІ

## Перчанський сміхотворець

(130 років від дня народження Василя Чечвянського)

**ПАТРИАРХ** українського гумору та сатири Павло Михайлович Губенко (літературний псевдонім – Остап Вишня) у творі «Моя автобіографія» писав: «З'явився я на світ другим. Поперед мене був первак, старший брат, що попередив мене років на півтора».

Тим «перваком» у сім'ї Губенків, котрий народився 11 березня 1888 року, був Василь, якому теж судилося стати відомим українським письменником-гумористом та сатириком 30-х років ХХ століття – Василем Чечвянським (псевдонім походить від хутора Чечва поблизу містечка Груні Зінківського повіту – місця народження літератора).

Після демобілізації з армії Василь Чечвянський у 1924–1925 роках активно співробітничав у пресі як газетяр-фейлетоніст, а також завідував філіалом газети «Вісті» в Полтаві. Літературну діяльність розпочав у сатирично-гумористичному ілюстрованому журналі «Червоний Перець», заснованому Василем Елланом-Блакитним і Остапом Вишнею. Виконуючи клопітні службові обов'язки співредактора і відповідального секретаря двотижневого часопису, талановитий письменник знаходив



✓ Василь Чечвянський.

час і для написання власних творів – фейлетонів, памфлетів, прозових та віршованих гуморесок, усмішок, сатиричних мініатюр і літературних пародій. Друкувалися вони не лише в журналі: за період роботи в «Червоному Перці» (1926–1934 рр.) Василь Чечвянський видав 16 збірок сатири і гумору, які користувалися великою популярністю в читачів.

Однак ні популярність, ні загальне визнання таланту сміхотворця не

з змогли врятувати його від сталінських репресій. У 1934 році журнал «Червоний Перець» перестав виходити: членів редакції один по одному заарештували, звинувативши у тероризмі та причетності до вигаданої української контрреволюційної націоналістично-фашистської організації. Якщо доля до Остапа Вишні, коли можна так сказати, була хоч трішечки прихильною (смертну кару йому замінили десятима роками позбавлення волі у таборі на Півночі), то життя старшого брата трагічно обірвалося розстрілом у 1937 році. Відтоді про Василя Чечвянського не писали нічого – такого письменника українська література не знала, він був викреслений і з письменництва, і з життя, а його твори з грифом «Цілком таємно» зберігалися лише у спецфондах НКВС. І лише в 1959 році, через два роки після посмертної реабілітації Василя Чечвянського, вийшли збірки його творів «Вибрані гуморески» і «М'який характер». Нашому славному землякові нарешті повернули його добре літературне ім'я, а також заслужене визнання одного з фундаторів українського гумору та сатири першої половини ХХ століття.

ваші пальто, кофужу, манто й шапки, напали бандити... Та не хвилюйтеся! Нічого не трапилось. Просто бандити зв'язали капелідинерів і захопили багато одягу... Які саме номери покрадено, зараз ми...

Але ніхто вже не слухав Миколи Карповича. Публіка, як божевільна, побігла одягатись, і за півгодини в театрі нікого не було.

Пішли ми потім до пивної, і Микола Карпович з нами. Випили. І Микола Карпович випив.

Питаємо його:

– Як ви додумались до такої штуки, Миколо Карповичу? Це ж геніяльно!

– І нічого геніяльного, – відповів він, наливаючи собі пива. – Просто треба вміти підійти до маси. Маса потребує правильного підходу.

## Досягнення

### Мініатюра

КЛУБ імені Місцевих Вождів Революції невеличкого міста Червоно-Полівки перепопнений публікою.

Йде лекція на тему «Злочинність. Боротьба з нею. Заходи й досягнення».

Лектор – товариш Владленов, червоно-попівський начальник міліції, – якраз почав прикінцеве слово. Він знайомить аудиторію з досягненнями, а їх у червоно-попівської міліції багато. Виступаючий помітно хвилюється і часто п'є воду з графина.

– Товариші! Той факт, що за останні три тижні і в районі, і в районному центрі Червоно-Полівки не було жодного злочину, навіть простої крадіжки, говорить сам за себе. Робота міліції, власне лінія роботи міліції на цьому фронті соціалістичного будівництва – правильна. Але, товариші, я гадаю... Суспільство...

– Товаришу докладчик, дозвольте слово для заяви, – залунало десь ззаду коло дверей.

– Будь ласка, прошу...

– Так-от, значить, прислала мене сюди жінка ваша Муза Сіліверстова сказати, щоб ви негайно додому йшли. Потому, поки ви тут лекцію читали, а вони, значить, до мамаші в гості ходили, так якісь злодій кватирю вашу пограбували – геть чисто всі речі повиносили...

Лекція про досягнення припиняється, і лектор, розстобуючи кобуру револьвера, біжить через залу до видних дверей.

**Василь ЧЕЧВЯНСЬКИЙ.  
(Із збірки «Між іншим».  
м. Харків. 1930 рік).**

## Маленькі хитрощі

Хочете, щоб кава була міцнішою? Налийте у філіжанку 150 грамів коньяку, долийте 50 грамів кави – і смакуйте на здоров'я!

## Народні усмішки

– Ти чого такий брудний? Наче в калюжі валявся!  
– Та костюм новий купив. Ну й обмивали...

\*\*\*

Через три місяці після одруження чоловік здивовано говорить дружині:  
– Де ж логіка? До весілля ти мене

завжди хвалила за мою щедрість, а зараз лаєш і обзиваєш марнотратником?!..

\*\*\*

– А чому одні й ті ж чайники у вас коштують по двісті і триста гривень?! Вони хоч чим-небудь відрізняються?  
– Аякже. Ціною.

## Запитували – відповідаємо

«Мене давно цікавить надзвичайно важливе питання: хто сильніший – слон чи кит? Я пропонував Академії наук провести експеримент, тобто влаштувати змагання між ними і подивитися – хто кого поборе. На жаль, в Академії всі кошти витратили на оплату комунальних послуг, а тому всі наукові експерименти відкладено на невизначений час. А що в редакції думають по суті питання, яке мене дуже хвилює?»

**Тимофій ПУЗНЯК.  
с. Пузняківці».**

Шановний пане Пузняк! Це той випадок, коли навіть до ворожки не треба ходити (не говорючи вже про академіків). Ясно, як білий день, що кит значно сильніший за слона і поборе його однією лівою. До речі, саме тому слони ніколи не запливають далеко в море або океан.

## Іронізми

• Кора головного мозку дісталася йому від дуба.

• У нас краси – не гріх. Гріх бути спійманим.

• Чим вища посада чиновника, тим йому видніше, що і де погано лежить.

• У стосунках подружжя була повна гармонія: дружина говорила за двох, а чоловік за двох мовчав.

• На дурні запитання ми відповідати не хочемо, а на розумні – не можемо.

• Не страшно, якщо ти один, – страшно, якщо ти нуль.

• Совість – найкращий суддя: з нею завжди можна домовитися.

• Правду зазвичай говорить той, хто її не знає, а брехню – той, хто знає правду.

• Коли кипиш, то думки швидко випаровуються.

• У того, хто голосує обома руками, вони часто зв'язані.

• Чим ближче майбутнє, тим важче його передбачити.

**Артем КУЛІШЕНКО.  
Тернопільська обл.**

Мал. Олексія МЕРИНОВА.



## Дворячки

Мрії збуваються і не збуваються, Коли красуні роздягаються...

\*\*\*

Хребет тріщить, ноги, як вата, – Ох, наречена моя важкувата!

\*\*\*

Буває й таке: з рейок зійшов – І правильний шлях знайшов.

**Микола ЛУКАШ.  
Харківська обл.**

## Реклама. Оголошення

«Театр запрошує на роботу молодую темпераментну актрису. Оплата по-актно».

«Напій «Сльози Буратіно»! Виготовлений з натурального дерев'яного екстракту березових і дубових полінів».

«У видавництві «Політкосмос» щойно вийшли в світ нові видання: «З олігофренів – в олігархи», «Харакіри для хакера», «Клонування політичних клоунів», «Фрикції нашої фракції», «Піцца на піцці». Шліть замовлення!»

«Шановні пасажери! Будьте дуже обережні – двері не зачиняються!»

## ЗАПИТАННЯЧКА

\* Чому заклик йти вперед завжди лунає ззаду?

\* Я розумію, що медичні послуги подорожчали, але причому тут докторська ковбаса?

## Корисна порада

Коли вам кажуть, що ніхто, крім вас, не зможе виконати цю роботу, то знайте, що інших дурнів просто не знайшли.

**Архів «зорянського» гумору – на сайті  
www.zorya.poltava.ua**

